

varer. Det bliver bragt i Land og kommer ikke mere om Bord. Skibet skal forsynes med friske Varer. Dette kende vi ikke herhjemme. Det er nævnt i et Nummer af Søfyrbødernes Organ, at der til nogle Provinsblade blev indleveret et Avertissement, hvori der blev tilbudt nogle Varer, som vare let bedærvede, men som særlig skulde egne sig til Skibsbrug. Hvad der overhovedet bringes om Bord af bedærvede Levnedsmidler, kan den danske Sømænd tale med om; men om egentlig Kontrol er der ikke Tale. En saadan Kontrol bør føres, og Regeringen har det i sin Magt med de Bestemmelser, der findes dels i vore Politivedtægter, dels i vore Love, at forhindre, at fordærvede og daarligere Varer, specielt Kød og Flæsk, bringes om Bord i Skibene. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at have sin Opmærksomhed henvendt herpaa, og jeg tvivler ikke om, at Sundhedspolitiet i København med Glæde vil paatage sig denne Opgave, og at det har Tid dertil.

Desværre yder vor Lovgivning ikke Sømændene nogen Beskyttelse, og her taler jeg om Sømænd i Almindelighed. De Domme, der ere afsagte i Sager vedrørende Kostspørgsmaal, vise, at nogen egentlig Ret er der ikke for Sømændene om Bord, hverken for Søfyrbøderen, for Matrosen eller for Maskinmesteren. Jeg skal tillade mig til Støtte for denne Paa-stand at nævne et Par Domme, som ere afsagte i 1910. Der var 3 Maskinmestre — Maskinmestrene Petersen, Sørensen og Skov — om Bord paa Skibet „Absalon“, der ejes af Dampskibsselskabet „Skjalm Hvide“, for hvilket Firmaet Holm og Vonsild er Repræsentant. Skibsførerens Navn var Gram. De tre Maskinmestre indgav til deres Forening, Maskinmestrenes Forening, en Klage over Kosten om Bord. De meddelte, at Styrmanden blev syg af fordærvet Kød. Han lod Hovmesteren vide, at Kødet var uspiseligt, men tre Dage efter gav Hovmesteren alligevel de tre Maskinmestre af det fordærvede Kød. Saa hedder det videre i denne Klage følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: „Da jeg beklagede mig til Skipperen, svarede han, at Hovmesteren var her ikke for at smide Provianten over Bord, og Hovmesteren bemærkede, at vi havde at spise, hvad vi fik. Efter at vi havde ligget i Land i 5 Dage, fik vi friskt Kød, paa den Maade har det stadig gaaet daarligere.“ Det oplyses videre i denne Klage, at Kaptajnen modtager en Provision ved Provianteringen, jeg tror, det er 20 pCt. Naar

Skibet kommer til en Havn, er det Kaptajnen, der køber Provianten, og saa faar han af den, der sælger Varerne, Gryn, Flæsk, Sukker o. s. v., 20 pCt. Dette har den Mand pralet af om Bord, og enhver kan sige sig selv, at Maskinmestrene ere i høj Grad forundrede over, at han vil prale af slikt, for her er ikke noget at prale af. De indberette det saa til deres Forening. Følgen heraf er, at Kaptajnen anlægger Søgemaal mod de to af disse Mænd, og de blive virkelig dømt. Den ene bliver dømt til en Bøde af 100 Kr. eller, i Tilfælde af at Bøden ikke bliver betalt, Fængsel i 14 Dage, den anden til en Bøde af 40 Kr. Desuden skulle de betale Sagens Omkostninger. Det indrømmes i Retten — jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse det Afsnit af Dommen, der vedrører dette Forhold —, at der virkelig er ydet Provision til Kaptajnen: „Af de under Sagen fremskaffede Oplysninger fremgaar det, at al Proviantering paa nævnte Rederis Skibe foregaar paa Rederiets Regning, og at Kaptajnerne paa Skibene besørge Indkøbet af Provianten og gøre Afregning med Rederiet, samt at Ansaret for Mandskabets forsvarlige Forplejning paahviler Kaptajnen, der vel har Rederiets Tilladelse til at modtage Gratifikation af Leverandørerne af Provianten, men dog kun under Forudsætning af, at disse Gratifikation ikke skade Rederiet eller forhøje de Priser, Rederiet skal betale.“ Det hedder endvidere: „Det er imidlertid klart, at saafremt Citanten, som i den foran citerede Skrivelse anført, fordrer og af Leverandørerne faar en Provision af 20 pCt., kan dette kun ske enten paa Rederiets Bekostning eller paa Bekostning af Varernes Kvalitet og Kvantitet, og hvad enten det ene eller det andet af disse Alternativer foreligger, har Citanten, der har Ansaret for Mandskabets forsvarlige Forplejning, skaffet sig en uberettiget Beringelse, og maa der derfor gives Citanten Medhold i, at indstævnte Udtalelser i den nævnte Skrivelse indeholde en for Citanten ærefornærmende Sigtelse.“

Men saa siges der videre i Dommen, at Rederiet har erklæret, at det er med dets Samtykke, Kaptajnen har faaet de 20 pCt. i Provision, og i Henhold hertil blive disse Folk, skønt de have bevist Rigtigheden af deres Klage, dømt til henholdsvis 100 og 40 Kr. i Bøde. Det er alligevel et stift Stykke, at en dansk Domstol kan fælde en saadan Dom. Jeg maa tilstaa, at ere Lovene saaledes, er det nogle uhyre slette Love, og jeg kan ikke begribe,